

Nieuwsbrief van Damvereniging De Hofstad Dammers

Gespeeld wordt op **donderdag** vanaf 19.00 uur in het Ontmoetingscentrum Morgenstond, 1e Eeldepad 3a, 2541 JG 's-Gravenhage, sinds 29 augustus 2013.
Bankrekeningnummer: NL93.INGB.0000.3264.00 t.n.v. Damvereniging ODB;
Site: www.hofstaddammers.nl; Telefoonnummer damclub: 06-37.73.44.48. Mail: jaapvanhal@casema.nl

Nieuwsbrief 755; d.d. 24 januari 2021

Redactie: Jaap van Hal

Wel en wee

Komende maandag en dinsdag is er weer een clublid jarig. Maandag wordt Hans Jacobsen 77 jaar en dinsdag word ik zelf 63 jaar. Alvast van harte gefeliciteerd Hans.

Evert Bronstring

(Mail van Fred Ivens; d.d. 17 januari)

Helaas is wéér een goede damvriend ons - altijd véél te vroeg - ontvallen. Bijgaand (hier onder, zie ook site van de KNDB) de necrologie + foto + rouwkaart. Ook een im van Joop Burgerhout op facebook en een stukje uit jubileumboek Idg.. Dinsdag is er dus de uitvaart met livestream. met vriendelijke groet, Fred Ivens

Evert Bronstring 1943-2021

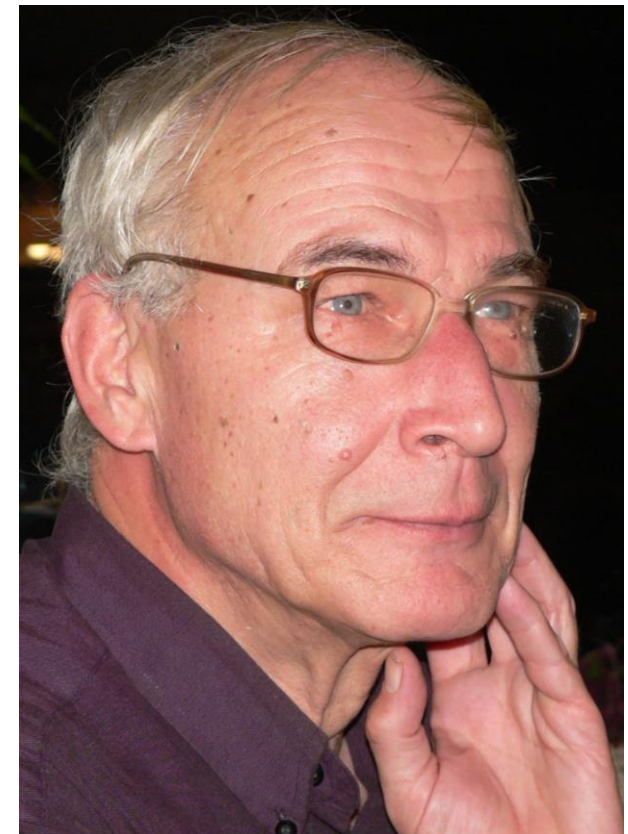
Groot liefhebber met geniale trekjes

Als jeugdspeler werd hij vaak uitgelachen. Deed krankzinnige zetten in partijen waarin hij voortdurend op verkenningstocht was. Incasseerde de ene nederlaag na de andere maar werd er beter van. Wat heet: Evert Bronstring kreeg die investering dubbel en dwars uitbetaald. Groeide uit tot een van de beste dammers van ons land. Maakte van de (bijbel)spreuk 'Onderzoek alles en behoud het goede' zijn motto wat hem in de vorm van de onvoltooide Bronstring-hekstelling (zie zijn legendarische partij tegen tweevoudig wereldkampioen Tsjecholjev) zelfs eeuwigheidswaarde heeft opgeleverd.

Niet dat hij zich daarop voorstond. Bij de beminnelijke Evert stond niet het ego maar het spel voorop. Als groot liefhebber, vaak volstrekt origineel, zonder verliesangst en met geniale trekjes. Speel zijn partijen maar na, een luilekkerland voor smulpapen. 'Het spel is voor mij om te spelen' was zijn credo. "Maar alles wordt naar remise gehakt" bromde hij later op zijn karakteristieke wijze hoofdschuddend voor zich uit.

Hij leerde in zijn geboortestad Haarlem het spel van een oom. Na de hbs ging hij in Leiden wiskunde studeren, haalde uiteindelijk zijn doctoraal en werd wiskundeleraar. Eerst ging hij in Rotterdam dammen bij Constant en stapte na een jaar over naar de Leidse Damvereniging waar Wim Huisman zijn leermeester werd. De secretaris van LDV (na de fusie met DCL: LDG) kreeg te horen dat Evert een aanwinst zou zijn voor het derde team maar dan wel aan de lagere borden... Wel, niet veel later werd hij kampioen van Leiden en werd hij als een van de grootste beloften in de damwereld beschouwd. Sterker nog: Ton Sijbrands wijdde later in de Volkskrant drie damrubrieken op rij aan Evert en noemde hem - volgens (dam)vriend Joop Burgerhout – zelfs De Hogepriester. In het blad Dammen van april 1999 heeft Jan Wielaard Evert uitvoerig geïnterviewd en Evert Dollekamp wijdde zelfs onlangs een monografie aan hem.

Evert z'n ster rees snel. In 1964 mocht hij zijn opwachting maken op het NK. Twintig jaar later was zijn veertiende en laatste deelname aan dit toernooi waarin hij nooit de eerste (Roozenburg, Sijbrands, Wiersma, Clerc en Van der Wal) maar wel de tweede viool speelde. Niet alleen zijn partijen waren befaamd maar zeker ook zijn toespraken, gekruid met zijn typerende droge humor, na afloop.

Agafonov

Bondscoach Piet Roozenburg selecteerde hem viermaal voor de jaarlijkse interland tegen de Sovjet-Unie waarin hij een keer van de Russische beer Agafonov won (1969). Op grote internationale toernooien stond 'opa' (zo noemde ik hem altijd want hij was bijna een jaar ouder dan ik) regelmatig op de deelnemerslijst. Paul Visser van het bondsbureau heeft 'goede herinneringen aan een aardige man'. "Hij was een graag geziene gast in Huissen, vroeger, bij de bekende Heijting's Damtoernooien".

Ook was hij 2x in de USSR (Soechoemi 1966 en Batoemi 1967) van de partij, 1x op het Brinta-toernooi (1969) en 2x op de grootmeestergroep van het Suikertoernooi (1975 en 1976).

Voorts valt op dat hij 5x van een (voormalige dan wel latere) wereldkampioen heeft gewonnen: 2x van Jannes van der Wal (NK 1979 en NK 1980), 2x van Ton Sijbrands (Batoemi 1967 en onderlinge RDG 1978), en van Baba Sy in het Suikertoernooi 1975. En van een aantal andere wereldkampioenen heeft hij *bijna* gewonnen: Andreiko (Soechoemi 1966; zelfs nog geheel onnodig verloren), Gantwarg (Batoemi 1967), Tsjegoljev (Den Haag 1967), Koeperman (Suikertoernooi 1975) en Wiersma (NK 1976; volkomen gewonnen eindspel uit handen gegeven).

Sijbrands

Ton Sijbrands is altijd een groot bewonderaar van 'damgoeroe/filosof' Evert z'n 'volstrekt originele' spel en ideeën geweest en zal in het Damspel daar uitvoerig getuigenis van doen. "Als je mijn publicaties een beetje hebt gevolgd dan weet je dat jouw invloed op mijn dammen onmogelijk kan worden overschat", meldde Sijbrands vorige maand in een brief die door partner Joke en familie met trots wordt gekoesterd. Sijbrands meldde daarin ook dat hij 'de meest dierbare herinneringen' bewaart aan de gezamenlijke damsessies in Leiden van destijds. "Jouw lessen ben ik – zoals je weet – nooit vergeten en zal ik altijd blijven koesteren (en doorgeven in woord en geschrift). Ik ben je er eeuwig dankbaar voor".

Sijbrands reageerde daarmee begin december op het mailtje van Evert dat bij hem niet te genezen alvleesklierkanker was geconstateerd. "Mede door jouw artikelen en aanhalingen ben ik gesterkt in mijn overtuiging, dat ik meer dan een gewoon grootmeester ben geweest", besloot Evert die overigens pas in 2019 – met excuses van de KNDB – alsnog tot international grootmeester werd benoemd. Sijbrands kan zich de eerste ontmoeting nog wel herinneren. "Die dateert van 29 december 1962, toen we in Den Haag voor de *jeugat*ientallen van Zuid- en Noord-Holland uitkwamen. Die allereerste partij eindigde in remise. Ik torpedeerde zijn poging de Agafonov-variant op het bord te brengen door na 1.35-30 20-25 2.33-29 (ik geneer mij er nog steeds voor) - niet 2...15-20!? maar 2...14-20?! 3.29-23 18x29?! 4.34x14 10x19 te spelen....".

Babi pangang

Evert maakte soms de indruk van een verstrooide professor maar hij kon ook heel efficiënt zijn. Van zijn periode bij het destijds zo roemruchte RDG herinner ik me een wedstrijd in Westerhaar. Meteen na afloop met z'n tien naar de Chinees. Edoch: onze bus ging al over een klein half uur. Geen enkel probleem vond Evert en greep krachtig in bij de menukeuze. "Allemaal tjap tjoy of babi pangang bestellen dan lukt het wel". En inderdaad na het afrekenen moesten we nog twee minuten op de bus wachten...

Evert ging weer terug naar zijn LDG (40 jaar secretaris) waar hij, evenals in de ZHDB (penningmeester), een bestuursfunctie vervulde. In 2001 stapte hij over naar DC Den Haag, waar hij zowel de clubtitel (2003 en 2018) als de beker in de wacht wist te slepen. Maar hij bleef principieel wel LDG. Voorzitter Jan Kok: "Hij kwam elke dinsdagavond per trein vanuit Leiden omdat hij graag in een sterke onderlinge competitie zijn krachten wilde meten. Hij was ook degene die vaak de meeste wedstrijden in de onderlinge speelde"

"Ook op de traditionele sneldamtoernooien was hij aanwezig maar altijd alweer vertrokken vóór de prijsuitreiking. Want hij moest de laatste trein nog halen. Maar de ware reden was dat hij zeer bescheiden was en niet graag in de belangstelling stond. 'Houd het prijsje maar en doe er een ander een plezier mee', glimlachte hij dan!"

Inderdaad nooit op de voorgrond maar altijd aanwezig, zoals op de rouwkaart staat. Gelukkig hebben we behalve de herinnering aan een beminlijk mens ook de partijen nog. (Met medewerking van Ton Sijbrands, Maurits Meijer, Joop Burgerhout en Jan Kok).

EVERT BRONSTRING (1943 – 2021)

(Door Joop Burgerhout, secretaris LDG).

Evert is niet meer.

Het nieuws dat Evert niet lang meer te leven had, sloeg medio december 2020 verpletterend toe. Nog zes maanden, zo schreef onze voorzitter, zouden hem nog resten. Een maand zou het worden. Een dag na het bericht van zijn ziekte, mailde ik aan Evert dat we op zeker moment allemaal in het eindspel van ons leven terecht komen. De link naar het damspel was uiteraard snel gelegd, maar de stijlfiguur van metafoor doet zo vaak afbreuk aan de diepte van de mens. Hij is immers veel meer dan dat. En Evert was veel meer dan een vergelijking met het platte spel met de damschijven. Ik eindigde trouwens mijn bericht met 'beste en lieve Evert'. Het adjectief 'lieve' veronderstelt een warme band, waarvan ik wel, maar Evert waarschijnlijk geen benul van had. Evert was mij namelijk in al die jaren dierbaar geworden. In vriendschappen is dat normaal, er worden verhalen verteld over en weer en dan ontmoet je elkaar ergens op een dieper niveau. Evert werd ontmoet in het damspel, althans door mij. Ik vraag me af of hij ooit beseft heeft dat iemand als ik heel veel levenslessen heb gehaald uit dammen, maar bovenal heb gekregen van de dammer, Evert Bronstring! Dat wil ik uitleggen in dit In Memoriam.

DE OPENING

Evert heeft nog net de Tweede Wereldoorlog meegemaakt. Haarlem 1943. Zijn oom was kampioen dammen en van hem leerde hij het spel. Na de HBS ging hij in Leiden wiskunde studeren, maar werd eerst speler van Constant, een Rotterdamse damclub. Na een jaar werd Evert lid van de Leidse Damvereniging. De secretaris van LDV had uit Rotterdam te horen gekregen dat hij een goede speler zou zijn voor het derde team, mits hij niet aan een van de bovenste borden zou worden gezet. Evert won daarop het kampioenschap van Leiden en werd binnen een jaar beschouwd als een van de grootste talenten binnen de toenmalige damwereld.

Er verschijnen interviews met Evert in de locale bladen. Die interviews zijn anders. Topsporters hebben het over hun prestaties en hun kansen op successen, bij Evert gaan vrijwel alle interviews over dat wat sterker is dan de mens, namelijk het spel zelf. Johan Cruijff kan aanbeden worden als de man met de vele kampioenschappen, maar Rudy van Dantzig zag de balletdanser. Evert sprak over het spel als het sacrale gebeuren dat eerbied verdient door het rituele in de diepte te benaderen, en wie dat niet deed werd nagenoeg van heiligschennis beschuldigd. "Het spel is om te spelen en juist dit doen ze niet (...) Het moet allemaal te precies volgens het boekje gaan en variaties worden vermeden (...) Het spel is voor mij om te spelen", zei Evert in 1962. Hij hield van dammen en hij zou van dat met liefde gevulde geloof nimmer afvallen. In Evert zagen vrijwel alle dammers het heilige vuur. Niemand minder dan Ton Sijbrands wijdde in 1999 een trilogie aan hem in de onvolprezen rubriek in de Volkskrant, maar tot een werkelijke erkenning kwam het in dat woordje woordje: De Hogepriester! De damrubriek van de Volkskrant van 19 juli 2014 mag wat mij betreft ingelijst worden.

In de opening wordt het spelbeeld bepaald.

Het zijn de jaren 1962 – 1971. Evert haalt zijn kandidaatsexamen wiskunde in 1965, pas zes jaar later heeft hij zijn doctoraal. Vanaf dat moment wordt hij in de damrubrieken "de Leidse wiskundige, drs. E.P. Bronstring", genoemd. Hij wordt leraar wiskunde op een middelbare school. Later lezen we dat hij ook filosoof wordt genoemd. Waarschijnlijk heeft Evert aan de Centrale Interfaculteit het doctoraal 'analytische filosofie' er extra bij gedaan. Het zijn nog de jaren van de grote studiebeurzen en de eeuwige studenten. Evert heeft er tien jaar over gedaan. Dat valt wel mee.

Wat is er gebeurd in deze periode?

In 1968 is Evert woordvoerder namens een internationale groep studenten die de Derde Wereldweek organiseert. De NESBIC (Nationaal Students Bureau of International Cooperation) staat bekend als erg links, en de sympathieën gaan uit naar projecten die tegen Amerika en voor het communisme zijn. Er is een behoorlijke aanvaring met de professoren in Leiden die iedere medewerking ontzeggen, maar de wereldberoemde Zweedse wetenschapper, Gunnar Myrdal, weet men te strikken. Everts aandeel is aanzienlijk daarin.

Standpunt bepalen en dan verder gaan, complicaties niet schuwen en niet het compromis aangaan, omwille van een betere wereld. Dat is Evert tijdens 1968, het jaar dat bekend zou komen te staan als dat van de studentenrevoluties.

In dammen gaat het Evert om het spelbeeld bepalen, zelf de complicaties opzoeken en de tegenstander prangend erop wijzen dat het doordringen van de schoonheid en de diepte van het spel het ultieme doel is van dammen.

De opening zit erop.

Het spelbeeld is bepaald.

Evert is vanaf 1964 continue finalist bij de Nederlandse kampioenschappen; hij wordt gevreesd door grootmeesters; hij heeft een aantal legendarische partijen op zijn naam staan, waarvan die tegen tweevoudig wereldkampioen, Tjsegolew, furore maakt; en hij wordt gevraagd voor vrijwel ieder internationaal invitatietoernooi.

De opening zit er inderdaad op.

HET MIDDENSPEL

De enorme denker, Evert Bronstring, herbergt een merkwaardige tegenstelling die in de jaren na 1971 steeds helderder lijkt te worden. Zijn gedachten gaan alle kanten op, in de dampartijen komt hij met de meest fascinerende strategieën, zoals de totale omsingeling, en de opgedrongen kortevleugelopsluiting (waarbij het blokje 34, 39, 40, 44, 50 opgesloten mag worden) gelardeerd wordt met combinatoire noviteiten. Maar ... hij zal Leiden niet verlaten, hoewel hij een seizoen bij het Haagse RDG speelt om dan weer terug te keren naar zijn Leidse Damvereniging. Dat honkvaste heeft hij gemeen met heel veel filosofen. In de rust komen nu eenmaal creaties tot stand.

Hij krijgt getalenteerde leerlingen, de Zwitserse grootmeester Hans Vermin, is er een van, maar de grootste is ongetwijfeld Jannes van der Wal. In creativiteit doet deze wereldkampioen uit 1982 niet voor Evert onder, maar er is een ander, veel groter verschil en dat is de humor. Om Jannes moesten mensen lachen. Jannes kon alleen Jannes zijn, hij was Jannes en werd gezien als een clown en besefte dat vaak niet. Evert had humor en zelfspot, hij kon relativeren, daarom ook reflecteren en dus naar anderen kijken.

Ooit interviewde ik Evert en vroeg hem naar het meest memorabele moment in zijn dammersbestaan. Die vraag had ik eerder gesteld aan sporters en dan kwamen er prijzen en heldenverhalen, waarbij de held de geïnterviewde was. Evert vertelde evenwel over de fabuleuze combinatie die Wim de Jong tegen Herman van Silfhout in het Kampioenschap van Nederland 1962 uitvoerde. Evert was daarbij en hij vond de reactie van Van Silfhout zo intens, dat hij dat het mooiste vond dat hij ooit had meegemaakt: 'de handen van Van Silfhout gingen omhoog en hij kon alleen maar stamelen: dat heb ik niet gezien, dat heb ik echt niet gezien ...'.

Dit tekent voor mij Evert Bronstring in het middenspel. Hij kon genieten van dat wat onbegrijpelijk was, ook al was dat niet in zijn eigen partij gebeurt.

Maatschappelijk is Evert actief in het Leidse club- en buurthuiswerk, hij is woordvoerder van acties, geeft wiskundelessen en hij is stabiel als dammer.

Het aantal interviews in kranten neemt af. In 1986 is hij somber over de toekomst van het clubdammen, alles wordt naar remise gehakt, verzucht hij. Dat de clubs steeds minder leden hebben, wijt hij aan de remises, maar dat het gaat om maatschappelijke ontwikkelingen is bij hem niet hoorbaar.

HET EINDSPEL

De overgang van midden- naar eindspel behoort tot de cruciale etappes. Tijdnood, gebrek aan concentratie, vermoeidheid en overmoed zijn elementen die opgeld doen. Evert krijgt rondom 2005 pensioen, hij is dan al lang geen finalist meer in de nationale kampioenschappen. In de Ere- en Hoofdklasse blijft hij een geducht tegenstander, hij doet menigeen versteld staan van zijn parate kennis van het spel. Trouw bezoekt hij de clubavonden, en hij is dan al jaren secretaris van het bestuur.

Dit deel is een spel met weinig schijven. De rechtgeaarde dammer weet dat iedere zet verschil kan maken tussen winst en remise, tussen remise en verlies. De buitenstaander ziet slechts een bord met een luttel aantal schijven, de spelers zien de dynamiek en kennen de diepte.

De laatste keer dat ik Evert in actie zag was in zijn partij tegen Van Westerloo. Hij overzag een zetje en gaf Van Westerloo een hand. Er zat verdriet in Everts ogen. Van Westerloo had ook verdriet: ik wil zo nooit spelen en winnen, en zeker niet tegen Evert, hoorde ik hem zeggen.

De laatste keer dat we als club van hem hoorden waren over zijn damboeken die hij aan de club gaf, en aan de mededelingen die hij aan onze voorzitter gaf.

Hij nam afscheid in stijl.

Het eindspel is met weinig schijven.

In stijl worden de schijven opgeborgen.

Op naar de volgende wedstrijd.

Evert, ik ben een gelovig mens. Van jou weet ik dat niet.

Of er gedamd wordt in hogere sferen, dat is mij niet bekend.

Ik ben je dankbaar dat ik de sferen van de hemel in jouw partijen heb mogen zien.

Ik ben je ook dankbaar voor wie je bent: Grootmeester bij de gratie van Verwondering!

Joop Burgerhout

Evert
Nationaal Grootmeester Dammen
1943 - 2021

Beste Jaap,

Ik kan mij herinneren dat ik na een of ander NK samen met Jannes van der Wal bij Evert gingen logeren. Evert was een voortreffelijk gastheer, we gingen in Leiden naar experimenteel theater.

Verder genoten we onder het genot van een glas bier van zijn vele legendarische overwinningen wat hij leuk kon brengen.

Met vriendelijke groeten, Hans Jansen

Beste Jaap,

Het overlijden van Evert heeft diepe indruk op mij gemaakt. Hij was een van die damgrootheden die ik lang, vaak van nabij, heb meegemaakt.

Hij was een zeer sympathiek mens en een echte dammer. Hij streefde er altijd naar het boeiende van het dammen in zijn partijen tot

uitdrukking te brengen, zover ik dit kan beoordelen. Hij deed dit ongeacht of het een belangrijke wedstrijd of kampioenschap betrof of de onderlinge competitie van zijn vereniging.

Evert is jarenlang lid geweest van onze vroegere vereniging en heeft een tijd lang in het bestuur gezeten.

Hij was een van de steunpilaren van het eerste tental.

Jaren geleden smaakte ik het genoeg om in de onderlinge competitie van RDG van hem te winnen en nog wel in een partij waarin hij een onvoltooid hekstelling had. Het handelsmerk van Evert, want hij heeft hier veel studie aan gewijd.

Hartelijke groeten en tot ziens of horens,

Hans Jacobsen

Nooit op de voorgrond, maar altijd aanwezig

Op Facebook stond nog een aanvullend bericht over het overlijden van Oedebhaan Dihal:

Andrew Tjon A Ong; tekst van Facebook; eind december

Het jaar is bijna voorbij. Nog nooit zoveel bekende en minder bekende damvrienden verloren in één jaar. Vandaag op de laatste dag van het jaar hebben mijn vriendin Chित्रa en ik als enigen van zijn damvrienden de besloten crematie mogen bijwonen van onze goede damvriend Bhaan Dihal (Hofstaddammers & Damclub Den Haag). Op verzoek van zijn familie had ik namens al zijn damvrienden nog een kleine bijdrage geleverd om enige herinneringen aan Dihal te verwoorden. Hieronder mijn/onze bijdrage:

Bhaan was een echte ouderwetse goede vriend van ons, Chित्रa Jaipal en Andrew Tjon A Ong. We hebben veel met hem meegemaakt. Als damvriend hebben we samen in Thailand, Spanje, Suriname, en Polen toernooien gespeeld en natuurlijk ook talrijke toernooien in Nederland, zoals het RotterdamsOpen vorig jaar waarbij Bhaan elke dag een heerlijk brunchpakket naar me toe bracht, alvorens hij aan zijn partij begon. Bhaan was een bekende en zeer geliefde speler in de damwereld. Namens alle damvrienden willen wij bij deze de familie en nabestaanden condoleren en veel sterkte toewensen met dit grote verlies!

Na het Thailand Open toernooi heeft hij o.a. de rondreis Maleisië met ons meegemaakt. In Suriname waren hij en Asha mij en Chित्रa komen ophalen om ons de plaatsen in Commewijne te laten zien, waar hij was opgegroeid. Ook liet hij ons kennis maken, met personen, die vroeger een belangrijke rol in zijn leven gespeeld hadden. De meeste herinneringen heb ik echter in Polen meegemaakt. Ik speelde zelf al jaren in Polen en Bhaan had aangegeven, dat hij graag ook met me mee zou willen gaan. De eerste keer dat hij meeding was in 2013. We gingen met z'n tweetjes en in de 1400 kilometer lange autorit, hadden we ons geen moment verveeld. We hebben elkaar onze hele levensloop verteld. Bhaan vertelde mij uit zijn Surinaamse periode, van geboorte tot aan het moment dat hij zijn vrouw Asha had leren kennen etc.etc. Bhaan was ook een goede coach voor mij, want in dat jaar was het de eerste en overigens enige keer, dat ik het toernooi ook won. Het was elk jaar weer een groot internationaal toernooi, het Open Poolskampioenschap, met vaak meer dan 100 deelnemers. In Polen had ik aan de organisator verteld, dat Bhaan speciaal voor dit toernooi uit Suriname was gekomen. Hij had toen aangenomen, dat Bhaan dan wel kampioen van Suriname zou zijn en hij werd meteen de VIP in het toernooi!! Hij kreeg meteen hotelverblijf en alle maaltijden gratis. We hebben de organisator nooit verteld, dat Bhaan eigenlijk helemaal geen kampioen van Suriname was, en hij is altijd een VIP gebleven in Polen en had net als ik, als oud toernooiwinnaar, steeds zijn verblijf en eten gratis.

Soms werd het toernooi in een echt kasteel gespeeld, in de plaats Nidzica. Bhaan en ik waren dan de uitverkorenen, die dan ook in het kasteel mochten overnachten. We deelden dan de kamer en elke ochtend maakte Bhaan het ontbijt voor me klaar. Niet een broodje pindakaas of jam! Nee, Bhaan maakte heerlijke broodjes sardine voor me met vers gesneden uien en verse Surinaamse pepers, die hij vanuit Nederland had meegenomen. Heerlijk was dat!

Tijdens het toernooi was er ook altijd één dag in de week, dat ze bij de warme lunch heerlijke grote kippenpoten hadden met aardappelpuree en warme groenten. Ik vertelde tegen Bhaan, dat ik die kippenpoten altijd zo heerlijk vond, en dat ik er de hele week naar uitkeek! Ik zou er graag een tweede portie van willen hebben, maar heb nooit het lef gehad, om een tweede portie te gaan vragen, omdat alles meestal precies afgestemd was naar het aantal personen. Bhaan stond meteen op en ging heel brutaal bij de balie om een tweede portie vragen en binnen een minuut had ik voor het eerst sinds al die jaren een tweede portie met die grote kippenpoot! Sinds Bhaan met me mee naar Polen ging, was ik al die jaren daarna verzekerd van een extra portie kippenpoot, zodra het op het menu stond.

Het toernooi werd in Nidzica altijd in een feestweek gespeeld. Aan het einde van de week was er op het centrale plein in het dorp een groot festival, met bekende Poolse artiesten, en ook de burgemeester en andere hoogwaardigheidsbekleders van die plaats waren aanwezig. In het voorprogramma werd de prijsuitreiking van het damtoernooi gedaan. Op het volle dorpsplein met wel 4 of 5 duizend man publiek werd Bhaan onder luid gejuich en applaus dan het podium op geroepen, en werd gepresenteerd als kampioen uit Suriname en werd hem een prijs toegekend. Bhaan genoot met volle teugen van deze aandacht en had de tijd van zijn leven!! Wat zullen ze Bhaan missen in Polen, en natuurlijk wij als goede vrienden en u als familie het meeste. Bhaan, bedankt voor wie je was. Bedankt dat je deel van ons leven was. Rust zacht lieve Bhaan

Chित्रa Jaipal

Wij vonden het heel waardevol dat wij de crematie van Bhaan mochten bijwonen. We hebben heel veel met elkaar gedeeld.

Het was een zeer emotionele middag.

Moge hij in vrede rusten.

